

Sygn. akt *XVII AmA 78/22*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	St. sekr. sąd. Joanna Preizner - Offman

po rozpoznaniu 19 lipca 2023 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **sp. k. w L. (poprzednio: (...) sp. j.)**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

z udziałem:

1. (...) sp. z o. o. w likwidacji w K.,
2. M. B. (1),
3. A. K. (1),
4. (...) sp. z o.o. w W.,
5. E. D.,
6. B. F.,
7. J. F.,
8. M. G. (1),
9. (...) Sp. z o.o. w S.,
10. I. G.,
11. J. G.,
12. H. G.,
13. (...) sp. z o.o. sp. k. w K. (poprzednio: (...) sp. j.),
14. (...) sp. z o. o. w Z.,

15. A. J. (1),
16. A. J. (2),
17. A. J. (3),
18. D. K. (1),
19. J. K. (1),
20. R. K.,
21. (...) sp. z o.o. w P.
22. J. K. (2),
23. K. K. (1),
24. A. K. (2),
25. M. L.,
26. J. Ł.,
27. Z. Ł.,
28. K. M. (1),
29. (...) sp. z o.o. w L.,
30. K. M. (2),
31. (...) sp. z o.o. w S.,
32. A. P.,
33. K. S.,
34. L. S.,
35. A. S.,
36. D. S. (1),
37. T. S. (1),
38. (...) sp. j. w W.,
39. (...) sp.j. w P.,
40. (...) sp. z o.o. w S.,
41. L. W.,
42. Z. W.,
43. J. W. (1),

44. (...) sp. z o.o. w W.,

45. Z. Z.,

46. T. Ż. (1),

47. W. Ż.,

48. T. Ż. (2)

o zawarciu porozumienia ograniczającego konkurencję

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 30 grudnia 2009 r. Nr (...)

1. uchyła zaskarżoną decyzję w pkt I ppkt 8, I a) ppkt 8, I b) ppkt 9 oraz I c) ppkt 9 dotyczących (...) sp. z o. o. w likwidacji w K.;

2. oddala odwołanie w całości;

3. zasądza od (...) sp. k. w L. (poprzednio: (...) sp. j.) na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 1.080,00 zł (jeden tysiąc osiemdziesiąt złotych) z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie na rzecz radcy prawnego P. W. kwotę 1.800,00 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) wraz z podatkiem VAT tytułem wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora (...) sp. z o. o. w likwidacji w K..

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII Ama 78/22

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 grudnia 2009 r., Nr (...), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania antymonopolowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej Prezes UOKiK):

a) na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej u.o.k.i.k.), uznał za praktykę ograniczającą konkurencję zawarcie przez (...) sp. z o.o. w K. oraz wskazanych przedsiębiorców niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku krajowym sprzedaży hurtowej drzwi, polegającego na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów, poprzez ustalanie pomiędzy (...) sp. z o.o. w K. oraz wyszczególnionymi przedsiębiorcami (partnerami handlowymi) w umowach o współpracy, cen odsprzedaży drzwi antywłamaniowych produkowanych i sprzedawanych przez (...) sp. z o.o. w K., przez przedsiębiorców:

1. A. J. (1) Firma Handlowo-Usługowa (...) w Ł.,

2. A. J. (3) Przedsiębiorstwo (...) w K.,

3. K. M. (2) (...) w W.,

4. L. W. - (...) w G.,

5. A. K. (2) (...) w Z.,

6. (...) Sp. z o.o. w P.,
7. (...) Sp.j. w K.,
8. (...) Sp. z o.o. w K.,
9. (...) Sp. z o.o. w W.,
10. (...) sp.j. w P.,
11. L. S. (...) we W.,
12. M. L. i Z. W. (...) w R.,
13. Z. Z. (...) w K.,
14. A. P. (...) w W., j
15. T. Ź. (2) (...) w S.,
16. J. F. oraz B. F. - (...) s.c. w T.,
17. (...) sp.j. w W.,
18. A. J. (2) (...) w W.,
19. (...) w W.,
20. M. G. (1) (...) w G.,
21. D. K. (1) - (...) w G.,
22. (...) Sp. z o.o. w S.,
23. J. G. (...) w O.,
24. T. S. (1) - (...) w K.,
25. D. S. (1) oraz K. M. (1) (...) s.c., w S.,
26. (...) w I.,
27. R. K. (...) w P.,
28. D. K. (1), K. S., J. K. (1), J. W. (1) (...) s.c. w L.,
29. T. Ź. (1), W. Ź. (...) s.c. w S.,
30. (...) w P.,
31. J. Ł. P.P.H.U. (...) w R.,
32. (...) sp. z o. o. w Z.,
33. (...) Sp. z o.o. w W.,
34. (...) sp.j. w Ł.,

35. (...) Sp. z o.o. w S.,
36. I. G. (...) w K.,
37. A. S. (...) w Ł.,
38. (...) sp.j., L. w Ł.,
39. (...) sp.j. w P.,
40. J. K. (2) i A. K. (1) (...) s.c. w O.,
41. (...) Sp. z o.o. w S.,
42. Z. Ł. „(...)” we W.,
43. H. G. (...) w W.,
44. (...) Sp. z o.o. w L.,
45. M. B. (1) (...) w S.,

co stanowi naruszenie art. 6 ust 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 11 grudnia 2007 r.

b) na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nałożył z tytułu naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, w zakresie opisanym w punkcie I.a sentencji niniejszej decyzji, kary pieniężne na poniżej wskazanych przedsiębiorców w następującej wysokości:

1. (...) sp. z o.o. w K. 381.970 PLN (słownie: trzysta osiemdziesiąt jeden tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt złotych),
2. A. J. (1) Firma Handlowo-Usługowa (...) w Ł. 14.316 PLN (słownie: czternaście tysięcy trzysta szesnaście złotych)
3. A. J. (3) Przedsiębiorstwo (...) w K. 5.938 PLN (słownie: pięć tysięcy dziewięćset trzydzieści osiem złotych),
4. K. M. (2) (...) w W. 3.524 PLN (słownie: trzy tysiące pięćset dwadzieścia cztery złote),
5. L. W. (...) w G. 9.976 PLN (słownie: dziewięć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt sześć złotych),
6. A. K. (2) (...) w Z. 50.048 PLN (słownie: pięćdziesiąt tysięcy czterdzieści osiem złotych),
7. (...) sp. z o.o. w P. 11.500 PLN (słownie: jedenaście tysięcy pięćset złotych),
8. (...) sp.j. w K. 309.644 PLN (słownie: trzysta dziewięć tysięcy sześćset czterdzieści cztery złote),
9. (...) sp. z o.o. w K. 1.000 PLN (słownie: tysiąc złotych),
10. (...) sp. z o.o. w W. 155.539 PLN (słownie: sto pięćdziesiąt pięć tysięcy pięćset trzydzieści dziewięć złotych),
11. (...) sp.j. w P. 12.355 PLN (słownie: dwanaście tysięcy trzysta pięćdziesiąt pięć złotych),
12. L. S. „(...)” we W. 19.396 PLN (słownie: dziewiętnaście tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt sześć złotych),
13. M. L. prowadzącego wraz z Z. W. wspólnie

działalność gospodarczą jako (...) s.c. Zakład Usługowo-Produkcyjny w R. 3.005 PLN (słownie: trzy tysiące pięć złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Z. W.,

14. Z. W. prowadzącego wraz z M. L. wspólnie działalność gospodarczą jako (...) s.c. (...) w R. 3.005 PLN (słownie: trzy tysiące pięć złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie M. L.,

15. Z. Z. (...) w K., 12.182 PLN (słownie: dwanaście tysięcy sto osiemdziesiąt dwa złote),

16. A. P. (...) w W., 5.262 PLN (słownie: pięć tysięcy dwieście sześćdziesiąt dwa złote),

17. T. Ż. (2) (...) w S., 3.406 PLN (słownie: trzy tysiące czterysta sześć złotych),

18. J. F. prowadzącego działalność gospodarczą wraz z B. F. jako (...) Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...) s.c. w T., 3.154 PLN (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt cztery złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie B. F.,

19. B. F. prowadzącą działalność gospodarczą z J. F. jako (...) Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...) s.c. w T., 3.154 PLN (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt cztery złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie J. F.,

20. (...) sp.j. w W., 7.671 PLN (słownie: siedem tysięcy sześćset siedemdziesiąt jeden złotych),

21. A. J. (2) (...) w W., 7.633 PLN (słownie: siedem tysięcy sześćset trzydzieści trzy złote),

22. (...) w W., 8.367 PLN (słownie: osiem tysięcy trzysta sześćdziesiąt siedem złotych),

23. M. G. (1) (...) w G., 2.981 PLN (słownie: dwa tysiące dziewięćset osiemdziesiąt jeden złotych),

24. D. K. (1) (...) w G., 5.283 PLN (słownie: pięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt trzy złote),

25. (...) sp. z o.o. w S., 4.671 PLN (słownie: cztery tysiące sześćset siedemdziesiąt jeden złotych),

26. J. G. (...) w O., 1.000 PLN (słownie: tysiąc złotych),

27. T. S. (1) (...) w K., 17.720 PLN (słownie: siedemnaście tysięcy siedemset dwadzieścia złotych),

28. D. S. (1) prowadzącego wraz z K. M. (1) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w S., 1.000 PLN (słownie: tysiąc złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie K. M. (1),

29. K. M. (1) prowadzącego wraz z D. S. (1) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w S., 1.000 PLN (słownie: tysiąc złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie D. S. (1),

30. „(...) w I., 10.475 PLN (słownie: dziesięć tysięcy czterysta siedemdziesiąt pięć złotych),

31. R. K. (...) w P., 1.121 PLN (słownie: tysiąc sto dwadzieścia jeden złotych),

32. D. K. (1) prowadzącego wraz z K. S., J. K. (1) i J. W. (2) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w L., 3.158 PLN (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt osiem złotych), za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie K. S., J. K. (1) i J. W. (2),

33. K. S. prowadzącego wraz z D. K. (1), J. K. (1) i J. W. (2) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w L., 3.158 PLN (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt osiem złotych), za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie D. K. (1), J. K. (1) i J. W. (2),

34. J. K. (1) prowadzącego wraz z D. K. (1), K. S. i J. W. (2) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w L., 3.158 PLN (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt osiem złotych), za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie D. K. (1), K. S. i J. W. (2),
35. J. W. (2) prowadzącego wraz z D. K. (1), K. S. i J. K. (1) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w L., 3.158 PLN (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt osiem złotych), za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie D. K. (1), K. S. i J. K. (1),
36. T. Ż. (1) prowadzącego wraz z W. Ż. działalność gospodarczą jako PPHU (...) s.c. w S. 1.000 PLN (słownie: tysiąc złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie W. Ż.,
37. W. Ż. prowadzącego wraz z T. Ż. (1) działalność gospodarczą jako PPHU (...) s.c. w S. 2.871 PLN (słownie: dwa tysiące osiemset siedemdziesiąt jeden złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie T. Ż. (1),
38. (...) sp.j. S. B., H. B. w P., 7.332 PLN (słownie: siedem tysięcy trzysta trzydzieści dwa złote),
39. J. Ł. P.P.H.U. (...) w R., 8.508 PLN (słownie: osiem tysięcy pięćset osiem złotych),
40. (...) sp. z o. o. w Z., 4.9681 PLN (słownie: czterdzieści dziewięć tysięcy sześćset osiemdziesiąt jeden złotych),
41. (...) Sp. z o.o. w W., 15.038 PLN (słownie: piętnaście tysięcy trzydzieści osiem złotych),
42. (...) sp.j. w Ł., 24.324 PLN (słownie: dwadzieścia cztery tysiące trzysta dwadzieścia cztery złote),
43. (...) Sp. z o.o. w S., 3.022 PLN (słownie: trzy tysiące dwadzieścia dwa złote),
44. I. G. (...) w K., 1.138 PLN (słownie: tysiąc sto trzydzieści osiem złotych),
45. A. S. (...) w Ł., 3.575 PLN (słownie: trzy tysiące pięćset siedemdziesiąt pięć złotych),
46. (...) sp.j., L. w L. 10.498 PLN (słownie: dziesięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt osiem złotych),
47. (...) sp.j. w P., 10.642 PLN (słownie: dziesięć tysięcy sześćset czterdzieści dwa złote),
48. J. K. (2) prowadzącego wraz z A. K. (1) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w O., 1.308 PLN (słownie: tysiąc trzysta osiem złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie A. K. (1),
49. A. K. (1) prowadzącą wraz z J. K. (2) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w O., 1.000 PLN (słownie: tysiąc złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie J. K. (2),
50. (...) Sp. z o.o. w S., 3.200 PLN (słownie: trzy tysiące dwieście złotych),
51. Z. Ł. „(...)” we W., 7.931 PLN (słownie: siedem tysięcy dziewięćset trzydzieści jeden złotych),
52. H. G. (...) w W., 1.000 PLN (słownie: tysiąc złotych),
53. (...) Sp. z o.o. w L., 1.847 PLN (słownie: tysiąc osiemset czterdzieści siedem złotych),
54. M. B. (3) (...) w S., 1.000 PLN (słownie: tysiąc złotych).

c) na podstawie art. 77 w związku z art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów postanowił obciążyć poniżej wskazanych przedsiębiorców kosztami opisanego w punkcie I.a postępowania w wysokości:

1. (...) Sp. z o.o. w K., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
2. A. J. (1) Firma Handlowo-Usługowa (...) w Ł., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
3. A. J. (3) Przedsiębiorstwo (...) w K., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
4. K. M. (2) (...) w W., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
5. L. W. (...) w G., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
6. A. K. (2) (...) w Z., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
7. (...) Sp. z o.o. w P., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
8. (...) Sp.j. w K., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
9. (...) Sp. z o.o. w K., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
10. (...) Sp. z o.o. w W., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
11. (...) sp.j. w P., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
12. L. S. (...) we W., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
13. M. L. prowadzącego wraz z Z. W. wspólnie działalność gospodarczą jako (...) s.c. Zakład Usługowo-Produkcyjny w R., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Z. W.,
14. Z. W. prowadzącego wraz z M. L. wspólnie działalność gospodarczą jako (...) s.c. Zakład Usługowo-Produkcyjny w R., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie M. L.,
15. Z. Z. (...) w K., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
16. A. P. (...) w W., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
17. T. Ż. (2) (...) w S., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
18. J. F. prowadzącego działalność gospodarczą wraz z B. F. jako (...) Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...) s.c. w T., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie B. F.,
19. B. F. prowadzącą działalność gospodarczą z J. F. jako (...) Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...) s.c. w T., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie J. F.,
20. (...) sp.j. w W., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
21. A. J. (2) (...) w W., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
22. (...) w W., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
23. M. G. (1) (...) w G., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
24. D. K. (1) (...) w G., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
25. (...) Sp. z o.o. w S., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
26. J. G. (...) w O., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),

27. T. S. (1) (...) w K., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
28. D. S. (1) prowadzącego wraz z K. M. (1) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w S., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie K. M. (1),
29. K. M. (1) prowadzącego wraz z D. S. (1) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w S., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie D. S. (1),
30. (...) w I., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
31. (...) Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe w P., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
32. D. K. (1) prowadzącego wraz K. S., J. K. (1) i J. W. (2) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w L., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie K. S., J. K. (1) i J. W. (2),
33. K. S. prowadzącego wraz z D. K. (1), J. K. (1) i J. W. (2) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w L., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie D. K. (1), J. K. (1) i J. W. (2),
34. J. K. (1) prowadzącego wraz z D. K. (1), K. S. i J. W. (2) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w L., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie D. K. (1), K. S. i J. W. (2),
35. J. W. (2) prowadzącego wraz z D. K. (1), K. S. i J. K. (1) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w L., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie D. K. (1), K. S. i J. K. (1),
36. T. Ż. (1) prowadzącego wraz z W. Ż. działalność gospodarczą jako PPHU (...) s.c. w S., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie W. Ż.,
37. W. Ż. prowadzącego wraz z T. Ż. (1) działalność gospodarczą jako PPHU (...) s.c. w S., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie T. Ż. (1),
38. (...) sp.j. S. B., H. B. w P., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
39. J. Ł. P.P.H.U. (...) w R., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
40. (...) sp. z o. o. w Z., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
41. (...) Sp. z o.o. w W., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
42. (...) sp.j. w Ł., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
43. (...) Sp. z o.o. w S., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
44. I. G. (...) w K., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
45. A. S. (...) w Ł., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
46. (...) sp.j., L. w L. 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
47. (...) sp.j. w P., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
48. J. K. (2) prowadzącego wraz z A. K. (1) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w O., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie A. K. (1),
49. A. K. (1) prowadzącą wraz z J. K. (2) działalność gospodarczą jako (...) s.c. w O., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie J. K. (2),

50. (...) Sp. z o.o. w S., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),

51. Z. Ł. „(...)” we W., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),

52. H. G. (...)w W., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),

53. (...) Sp. z o.o. w L., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),

54. M. B. (1) (...) w S., 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),

oraz zobowiązał tych przedsiębiorców do ich zwrotu na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Odwołanie od decyzji wniosła powódka (...) Spółka jawna z siedzibą w miejscowości L., Ł. obecnie (...) sp. k. w L. zaskarżając ją: w pkt I(a) w całości, w pkt I(b) - w części w jakiej nakłada na skarżącą karę pieniężną w wysokości 10.498 zł., a w pkt I(c) - w części w jakiej nakłada na skarżącą obowiązek zapłaty kosztów postępowania w kwocie 43,00 zł. Zaskarżonej decyzji powódka zarzuciła naruszenie:

1. art. 6 ust.1 pkt 1 u.o.k.i.k. poprzez nieprawidłowe uznanie przez Prezesa UOKiK, że skarżąca zawarła z (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. porozumienie, którego celem lub skutkiem było ograniczenie konkurencji na krajowym rynku hurtowej sprzedaży drzwi,

2. art. 106 u.o.k.i.k. poprzez nałożenie na powódkę kary pieniężnej, pomimo niezawarcia przez nią niedozwolonego porozumienia cenowego z (...). W przypadku, w którym Sąd nie podzieliłby zarzutu naruszenia art. 6 ustawy, powódka zarzuciła obrazę art. 106 oraz art. 111 u.o.k.i.k. poprzez nałożenie na nią kary w nieuzasadnionej wysokości, pomimo istnienia okoliczności przemawiających za odstąpieniem od jej nałożenia lub nałożenia jej w niższej wysokości.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, powódka wniosła o:

- 1) zmianę pkt I(a) decyzji i stwierdzenie, że powódka nie zawarła niedozwolonego porozumienia z (...) sp. z o.o.,
- 2) zmianę pkt I (b) decyzji w zakresie, w jakim nakłada się na powódkę karę pieniężną w wysokości 10.498,00 zł poprzez odstąpienie od nałożenia kary, a ewentualnie poprzez zmniejszenie nałożonej kary mając na uwadze całokształt okoliczności niniejszej sprawy,
- 3) zmianę pkt I (c) decyzji poprzez odstąpienie od obciążenia powódki kosztami postępowania,
- 4) zasądzenie od Prezesa UOKiK na rzecz powódki kosztów procesu.

Powódka wniosła również o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków osób, które zajmowały się sprzedażą towarów (...) w okresie obowiązywania cenników, na okoliczność sposobu ustalania ceny w relacji skarżąca-klient tj. dowodu z zeznań świadka W. W. i A. G.. Ponadto Spółka wniosła o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania strony tj. J. T. (1) i J. T. (2) na okoliczność ustalenia sposobu realizacji umowy z (...), celu jej zawarcia, ustalenia ceny w relacjach z klientem.

W odpowiedzi na odwołanie, Prezes UOKiK podtrzymał stanowisko zaprezentowane w zaskarżonej decyzji i wniosł o oddalenie odwołania, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz o oddalenie wniosków dowodowych zgłoszonych przez powódkę na okoliczności wskazane w odwołaniu.

Na rozprawie 19 lutego 2013 r., pełnomocnik powodowej Spółki podtrzymał stanowisko zawarte w odwołaniu od zaskarżonej decyzji. Ponadto cofnął wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków, podtrzymując wniosek o przesłuchanie strony powodowej na okoliczność celu zawarcia umowy i zgodnego zamiaru stron przy jej zawieraniu oraz na okoliczności realizacji umowy.

Pełnomocnik pozwanego Prezesa UOKiK podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji oraz odpowiedzi na odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego oraz o oddalenie wniosków dowodowych zgłoszonych w odwołaniu.

Wyrokiem z 27 lutego 2013 roku SOKiK oddalił odwołanie i zasądził od powódki na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu (sygn. akt XVII AmA 105/10).

Na skutek apelacji powódki, Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z 29 września 2021 roku (sygn. akt VII AGa 134/19) uchylił zaskarżony wyrok, zniósł postępowanie przed Sądem Okręgowym w Warszawie i przekazał Sądowi Okręgowemu sprawę do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie zarówno w chwili wydania wyroku przez Sąd Okręgowy, jak i podczas całego postępowania przed tym Sądem uczestnik (...) sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w K. nie miała organu powołanego do jej reprezentowania, bowiem 30 stycznia 2013 roku odnotowano wykreślenie P. D. z funkcji prezesa zarządu. Podstawą do wykreślenia była rezygnacja P. D. z funkcji prezesa zarządu, która została odnotowana w protokole nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z 20 marca 2009 roku. Powyższe oznacza, że od 20 marca 2009 roku Spółka nie posiadała organu uprawnionego do jej reprezentacji. Tymczasem postępowanie przed Sądem Okręgowym zostało wszczęte 18 stycznia 2010 roku, zaś wyrok został wydany 27 lutego 2013 roku, a zatem w chwili gdy Spółka nie miała organu uprawnionego do jej reprezentowania, ani nie został dla niej ustanowiony kurator. W związku z powyższym, Sąd uznał, iż doszło do nieważności postępowania na skutek pozbawienia Spółki możliwości obrony jej praw. Ponadto Sąd Apelacyjny ustalił, że w międzyczasie cztery inne spółki tj. (...) sp.j. (...) z siedzibą w P., (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., (...) sp. j. w P. oraz (...) w I. będące stronami niniejszego postępowania zostały prawomocnie wykreślane z Krajowego Rejestru Sądowego. W związku z tym, Sąd Apelacyjny polecił, aby Sąd Okręgowy przy ponownym rozpoznaniu sprawy dokonał ustaleń, czy spółki mają następców prawnych i w zależności od tych ustaleń podjąć odpowiednie decyzje procesowe, w szczególności mając na uwadze normy prawne zawarte w art. 174 § 1, art. 180 § 1 pkt 2 i art. 182 § 1 k.p.c.

Postanowieniem z 19 października 2022 roku Sąd Najwyższy po rozpoznaniu zażalenia pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie oddalił zażalenie i pozostawił rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego do orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie (Postanowienie SN wraz z uzasadnieniem k.1951-1961).

Postanowieniem z 14 marca 2023 roku Sąd Okręgowy umorzył postępowanie wobec:

- a) (...) sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w S.,
- b) „(...)w I.,
- c) (...) z siedzibą w P.,
- d) (...) spółka jawna z siedzibą w Ł.,
- e) (...) spółka jawna z siedzibą w P.

z uwagi na ich wykreślenie z Krajowego Rejestru Sądowego i brak następców prawnych (postanowienie k.2032-2033).

Postanowieniem z tego samego dnia, Sąd postanowił kontynuować postępowanie w sprawie z udziałem K. K. (1) jako następcy prawnego zainteresowanego D. K. (2), który zmarł 18 sierpnia 2021 roku (postanowienie k. 2035, odpis skrócony aktu zgonu k. 1979, akt poświadczenia dziedziczenia k.2027).

Na rozprawie 19 lipca 2023 roku pełnomocnik pozwanego podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie, pełnomocnik zainteresowanego – (...) sp. z o.o. wniósł o uwzględnienie odwołania, podobnie kurator procesowy (...) sp. z o.o. w likwidacji, który wniósł również o przyznanie mu wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora, natomiast zainteresowana K. K. (1) pozostawiła rozstrzygnięcie sprawy do decyzji Sądu (protokół rozprawy k.2365).

Sąd Okręgowy - Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. z siedzibą w K. (dalej (...)) jest przedsiębiorcą wpisanym do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Sądowego pod numerem KRS: (...). Działalność Spółki koncentruje się na produkcji metalowych elementów stolarki budowlanej, zamków i zawiasów oraz ich sprzedaży. W ofercie posiada zarówno drzwi jak i okna zawierające ww. elementy (k.1580-1588 akt adm.).

W celu dystrybucji oferowanych wyrobów w tym m.in. drzwi antywłamaniowych (...) zawarła umowy o współpracy (umowy handlowe) z następującymi partnerami handlowymi (odbiorcami):

- umowa z 06.03.2000 r. z A. J. (1) w Ł. (karty od nr 31 do nr 44),
- umowa z 06.03.2000r. z A. J. (...) w K. (karty od nr 45 do nr 59),
- umowa z 06.03.2000r. z K. M. (2) (...) w W. (karty od nr 60 do nr 71),
- umowa z 06.03.2000r. z L. W. – (...) w G. (karty od nr 72 do nr 85),
- umowa z 18.05.2006r. z A. K. (2)- (...) w Z. (karty od nr 86 do nr 98),
- umowa z 06.09.2006r. z (...) Sp. z o.o. w P. (karty od nr 99 do nr 110),
- umowa z 19.10.2006r. z (...) sp.j. w K. (obecnie (...) sp. z o.o. sp. k. w K.) (karty od nr 111 do nr 122),
- umowa z 20.02.2007r. z (...) Sp. z o.o. likwidacji w K. (karty od nr 123 do nr 135),
- umowa z 03.04.2007r. z (...) Sp. z o.o. w W. (karty od nr 136 do nr 146),
- umowa z 06.03.2000r. z „(...) sp.j. w P. (karty od nr 202 do nr 214),
- umowa z 06.03.2000r. z L. S. „(...) we W. (karty od nr 215 do nr 223),
- umowa z a 06.03.2000r. z (...) s.c. ZUP w R. (karty od nr 224 do nr 236),
- umowa z 06.03.2000r. z Z. Z. (...) w K. (karty od nr 237 do nr 250),
- umowa z 27.07.2000r. z A. P. (...) w W. (karty od nr 251 do nr 264),
- umowa z 02.04.2001r. z T. Ż. (1) (...) w S. (karty od nr 265 do nr 279),
- umowa z 02.04.2001r. z J. F. oraz B. F. (...)s.c. w T. (karty od nr 280 do nr 293),
- umowa z 31.01.2001r. z „(...) sp.j. w W. (karty od nr 294 do nr 307),
- umowa z 02.01.2001r. z A. J. (2) (...) w W. (karty od nr 308 do nr 322),
- umowa z 02.04.2001r. z E. D.(...) w W. (karty od nr 323 do nr 336),
- umowa z 02.04.2001r. z M. G. (1) (...) w G. (karty od nr 337 do nr 351),
- umowa z a 01.10.2001r. z D. K. (1) – (...) w G. (karty od nr 352 do nr 377),
- umowa z 31.10.2001r. z (...) Sp. z o.o. w S. (karty od nr 378 do nr 390),

- umowa z 20.04.2001r. z J. G. (...) w O. (karty od nr 391 do nr 402),
- umowa z 31.01.2001r. z T. S. (1) (...) w K. (karty od nr 403 do nr 417),
- umowa z 31.01.2001r. z D. S. (1) oraz K. M. (1) (...)s.c. w S. (karty od nr 418 do nr 430),
- umowa z 31.01.2001r. z (...) w I. (karty od nr 431 do nr 443),
- umowa z 20.04.2001r. z R. K. „(...) w P. (karty od nr 444 do nr 456),
- umowa z 31.01.2001r. z D. K. (1), K. S., J. K. (1), (...) (...)s.c. w L. (karty od nr 457 do nr 470),
- umowa z a 15.05.2001r. z T. Ż. (1) i W. Ż. (...) s.c. w S. (karty od nr 471 do nr 483),
- umowa z 28.06.2001r. z S. B., H. B. (...)s.c. w P. (obecnie (...) z siedzibą w P. (karty od nr 484 do nr 497),
- umowa z 02.01.2002r. z J. Ł. PPHU (...) w R. (karty od nr 187 do nr 201),
- umowa z 02.01.2002r. z (...) sp. z o. o. w Z. (karty od nr 498 do nr 511),
- umowa z a 07.03.2003r. z (...) Sp. z o.o. w W. (karty od nr 512 do nr 526),
- umowa z 05.06.2003r. z (...) sp.j. w Ł. (karty od nr 527 do nr 540),
- umowa z 25.08.2003r. z (...) Sp. z o.o. w S. (karty od nr 541 do nr 552),
- umowa z 08.10.2003r. z I. G. (...) w K. (karty od nr 553 do nr 565),
- umowa z 12.02.2004r. z A. S. (...) w Ł. (karty od nr 566 do nr 578),
- **umowa z 07.04.2004r. z (...) sp.j. L. (obecnie (...) sp. k. w L.) (dalej powódka, (...)) (karty od nr 579 do nr 591),**
- umowa z 15.04.2004r. z (...) sp.j. w P. (karty od nr 592 do nr 604),
- umowa z 10.09.2004 r. z J. K. (2) i A. K. (1) (...) s.c. w O. (karty od nr 605 do nr 617),
- umowa z 25.02.2005r. z (...) Sp. z o.o. w S. (karta od nr 618- do nr 630),
- umowa z 17.03.2005r. z Z. Ł. „(...)” we W. (karty od nr 631 do nr 642),
- umowa z 10.06.2005r. z H. G. (...) w W. (karty od nr 643 do nr 654),
- umowa z 23.01.2006r. z (...) Sp. z o.o. w L. (karty od nr 655 do nr 668),
- umowa z dnia 15.10.2004r. z M. B. (1) (...) w S. (karty od nr 147 do nr 159).

Powyższe umowy były zawierane w różnych latach, jednakże zawierają tożsame w swojej treści postanowienia.

Zgodnie z § 4 umowy do podstawowych uprawnień (...) zastrzeżono „ustalenie obowiązujących cen wyrobów” oraz „prawo określania w uzgodnieniu z Partnerem górnego pułapu cen za usługi montażowe wyrobów”. Z kolei § 5 przewidywał, że do podstawowych obowiązków Partnera należy m.in. to, iż „będzie realizował politykę handlową dotyczącą wyrobów zgodnie ze wskazaniem Spółki (...)”. Ponadto z treści § 6 wynikało, iż partner oświadcza, iż znana

mu jest treść ustawy z dnia 16.04.1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i zobowiązuje się do przestrzegania jej postanowień w szczególności w zakresie działalności konkurencyjnej i tajemnicy handlowej.

Zgodnie z § 8 umowy, w którym ustalono definicje pojęć zawartych w treści umowy, „rabat od ceny detalicznej wyrobów - oznacza różnicę wyrażoną w procentach pomiędzy ceną sprzedaży netto wyrobów ustaloną przez Spółkę, a ceną zakupu netto przez partnera wyrobów od (...). Zmiany wysokości rabatu, limitu zadłużenia lub odroczonego terminu płatności nie powodują zmiany umowy.

Zaś § 12 umowy przewidywał, że „ceny wyrobów, towarów i usług oferowanych przez Spółkę mogą ulegać zmianie w każdym czasie obowiązywania niniejszej umowy. O fakcie zmiany cen Spółka zawiadomi Partnera z minimum 14 dniowym wyprzedzeniem przesyłając na jego adres za pomocą poczty lub telefaksu nowy cennik.”.

Z kolei § 16 przewidywał, że w przypadku naruszenia przez partnera jakichkolwiek postanowień umowy, (...) ma prawo rozwiązać umowę w trybie natychmiastowym.

Ponadto na podstawie § 14 umowa wchodziła w życie z dniem podpisania, co oznaczało, iż porozumienie trwało od chwili zawarcia umowy pomimo tego, iż jej postanowienia obowiązują od daty, od której partner dokonał pierwszego zakupu wyrobów od (...). Ponadto zgodnie z tym paragrafem, umowa została zawarta na czas nieokreślony, a strony zastrzegły sobie prawo do zachowania poufności co do wszelkich informacji dotyczących przedmiotu umowy w czasie jej trwania oraz po jej rozwiązaniu. Każdej ze stron przysługiwało prawo do rozwiązania umowy przy zachowaniu jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia (§15).

W myśl § 17 umowy określono, że zmiany i uzupełnienia postanowień umowy wymagają dla swej ważności formy pisemnej w postaci aneksu. Stąd też do Umowy współpracy zostały sporządzone załączniki m.in. regulujące zasady sprzedaży wyrobów (...) takich jak drzwi czy też zamki i okucia. Jednym z załączników regulujących wzajemne prawa i obowiązki stron, wynikające z nawiązania współpracy pomiędzy spółką a partnerem był załącznik dotyczący dystrybucji i instalacji (montażu) drzwi antywłamaniowych (...). Załącznik ten oznaczony nr 2 w punkcie 2 stanowił, m.in. iż „Partner będzie ściśle przestrzegał ustalonych przez spółkę cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych.” (k.589-590 akt adm.).

Wspomniane postanowienia były realizowane w praktyce, bowiem partnerzy (...) ustalali ceny w oparciu o cenniki (pismo Z. Ł. k.843 akt adm., pismo B. F. i J. F. k.673 akt adm., (...) sp.j. z K. k.825 akt adm.) i A. J. (3) k.889 akt adm.). Ponadto zdaniem niektórych partnerów (B. F. i J. F. z T., M. G. (1) z G., (...) sp.j. w W. czy też Z. Ł. z W.), ceny były każdorazowo ustalane z (...), a ustalanie samodzielne cen przez partnera wiązało się ze złamaniem postanowień umowy i jej rozwiązaniem (pisma k. 673, 712, 734 i 843 akt adm.).

Aneks z 10 grudnia 2007 r., podpisanym pomiędzy (...) a partnerami handlowymi w tym m.in. powódką, zmieniono postanowienia zawartych umów o współpracy w ten sposób, że strony postanowiły skreślić odpowiednio §4 ust 2 i 5, §5 ust 1 i 2, oraz pkt 2 w Załączniku nr 2 do umowy o treści: „Partner będzie ściśle przestrzegał ustalonych przez Spółkę cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych.” (Aneks k. 1687 akt adm.).

Pismem z 20 sierpnia 2008 r., (...) poinformowała Prezesa UOKiK, że w 2006 r., nastąpiło połączenie spółki (...) Sp. z o.o. w K. przez przejęcie Spółki (...) Sp. z o.o. w W., na skutek czego (...) Sp. z o.o. w K. wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki (...) Sp. z o.o. W 2006 r., (...) Sp. z o.o. dokonała również zmiany firmy z (...) Sp. z o.o. na (...) Sp. z o.o. na dowód czego Przedsiębiorca przedstawił odpis z KRS tego przedsiębiorcy (k.1580-1588 akt adm.).

W piśmie z 4 czerwca 2007 r., (...) oświadczyła, że jako następcą prawną, wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki swoich poprzedników tj. Przedsiębiorstwa (...) s.c., (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. w W.. (...) Sp. z o.o. w K. traktuje umowy, w których ww. przedsiębiorstwa były stroną umowy, a które nie zostały wypowiedziane lub nie zakończyły się czas na jaki zostały zawarte, jako obowiązujące (k.182-184 akt adm.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy, których wiarygodność i moc dowodowa nie budziły zastrzeżeń.

Sąd oddalił wniosek powódki o dopuszczenie dowodu z jej przesłuchania w charakterze strony na okoliczność ustalenia sposobu realizacji umowy z (...), celu jej zawarcia oraz ustalenia ceny w relacjach z klientami, uznając, że w sprawie nie pozostały okoliczności niewyjaśnione innymi dowodami, a istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 299 k.p.c.).

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji Konsumentów zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, a podnoszone przez powoda zarzuty nie są trafne, stąd nie mogą skutkować jej uchyceniem w całości, czy też jej zmianą. Aczkolwiek Decyzja podlegała uchyceniu z urzędu w stosunku do zainteresowanego (...) sp. z o.o. w likwidacji w K. (dalej Spółka (...)). Jak słusznie zauważył Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu do wyroku z 29 września 2021 r. (sygn. akt VII Aga 134/19) Spółka (...) od 20 marca 2009 roku nie miała organu uprawnionego do jej reprezentacji i z tej przyczyny stwierdził nieważność postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie.

Rozpoznając sprawę na nowo, Sąd ustalił, że ww. Spółka nie była należycie reprezentowana również w postępowaniu przed Prezesem UOKiK, ponieważ zaskarżona Decyzja została wydana 30 grudnia 2009 roku czyli w momencie, gdy Spółka (...) nie posiadała już od 9 miesięcy organu uprawnionego do jej reprezentacji, zaś kurator procesowy dla Spółki został ustanowiony dopiero 17 października 2018 roku.

Zgodnie z art. 30 § 3 k.p.a. strony nie będące osobami fizycznymi działają przez swych ustawowych lub statutowych przedstawicieli. Organem uprawnionym do reprezentacji spółki jest jej zarząd, a spółki w likwidacji - likwidator. W sytuacji natomiast gdy w postępowaniu administracyjnym osoba prawna z powodu braku ustawowych lub statutowych organów nie może prowadzić swoich spraw, a więc gdy zachodzi przypadek przewidziany w art. 42 § 1 k.c., to organ uprawniony jest do zastosowania art. 34 § 1 k.p.a. tj. do wystąpienia z wnioskiem do sądu o wyznaczenie przedstawiciela dla zapewnienia właściwej reprezentacji strony (por. Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz, B. Adamiak, J. Borkowski, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2005, s. 272).. Poza sporem jest, iż Spółka (...) na etapie postępowania administracyjnego nie posiadała kuratora uprawnionego do jej reprezentacji, w tej sytuacji Prezes UOKiK, wobec braku organów umocowanych do działania w imieniu Spółki, powinien zawiesić postępowanie na podstawie art. 97 § 1 pkt 3 k.p.a., a następnie podjąć je z udziałem Spółki, jeśli nowy zarząd zostałby ustanowiony, likwidatora lub kuratora. W rozpoznawanej sprawie tak się nie stało, a zatem Spółka (...) została pozbawiona możliwości obrony swoich praw w postępowaniu administracyjnym. Z tej przyczyny, Sąd uznał za konieczne uchycenie zaskarżonej Decyzji w części dotyczącej Spółki (...). Natomiast z uwagi na wertykalny charakter porozumienia Sąd uznał, że nie ma konieczności uchycenia całej Decyzji, bowiem pominięcie w opisie porozumienia Spółki (...), nie wpływa na możliwość ustalenia, że takie porozumienie zostało zawarte pomiędzy (...) a pozostałymi zainteresowanymi. Podobnie orzekł SOKiK w wyroku z 29 stycznia 2013 roku, w którym uchylił decyzję w pkt Ia) ppkt 19, Ic) ppkt 21 oraz Id) ppkt 21 dotyczących (...) S.A. w W. na podstawie art. 479^(31a) § 3 k.p.c., uznając, iż materiał dowodowy sprawy nie uzasadnia przyjęcia, że w stosunku do (...) jako uczestnika zarzucanego mu porozumienia zawartego z (...) S.A. wypełniły się przesłanki z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Orzeczenie to zostało zaaprobowane przez Sąd Apelacyjny w Warszawie (wyrok z 24/09/2015 r. sygn. akt VI ACa 1096/14).

Przechodząc do oceny zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu, należy wskazać, że Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu do wyroku z 31 marca 2015 roku (sygn. akt VI ACa 623/14, LEX nr 1711581) stwierdził „Wskazać również należy, że skutek oddalania apelacji Fabryki (...) S.A. z siedzibą w L. od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 września 2014 r., sygn. akt VI ACa 1716/13), na podstawie art. 365 § 1 k.p.c. wiążące dla tego składu Sądu jest ustalenie, że Fabryka (...) S.A. z siedzibą w L. zawarła niedozwolone porozumienie z dystrybutorami, ograniczające konkurencję na krajowym sprzedaży hurtowej farb, lakierów i wyrobów pomocniczych, zaś skarżący jest jednym z dystrybutorów uczestniczących w tym porozumieniu.” Tymczasem w sprawie zawarcia porozumienia przez (...) porozumienia z jej

dystrybutorami objętego decyzją RKT (...) zapadło już prawomocne orzeczenie min. w sprawie z odwołania M. L. (sygn. akt AmA 83/10 oraz VI ACa 396/15). Oznacza to, że w niniejszym postępowaniu Sąd był związany ustaleniem, iż (...) zawarła ze swoimi dystrybutorami porozumienie ograniczające konkurencję na krajowym rynku sprzedaży hurtowej drzwi, polegające na ustaleniu cen sprzedaży towarów, poprzez ustalanie pomiędzy (...) oraz jej partnerami handlowymi w umowach o współpracy, cen odsprzedaży drzwi antywłamaniowych produkowanych i sprzedawanych przez (...).

Ponadto SOKiK jest związany zarzutami podniesionymi w odwołaniu, co oznacza, że nie mógł uwzględnić nowych zarzutów podniesionych przez zainteresowanego (...) na rozprawie w dniu 25 lipca 2023 roku.

Zgodnie bowiem z treścią art. 479⁴⁷ § 1 k.p.c. odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu wnosi się za jego pośrednictwem do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji. Termin ten określa zatem czas na zgłoszenie wszelkich zarzutów, ponieważ odwołanie złożone po upływie dwutygodniowego terminu podlega odrzuceniu jako spóźnione na podstawie art. 479⁴⁷ § 2 k.p.c. Natomiast jak słusznie zauważył Sąd Apelacyjny w Warszawie- V Wydział Cywilny w uzasadnieniu wyroku z 26 lutego 2015 r. o sygn. VI ACa 150/15 (Legalis) „(...)przytoczenie przez powoda w odwołaniu zarzutów w stosunku do wydanej decyzji administracyjnej stanowi w istocie żądanie udzielenia ochrony prawnej na drodze sądowej i wytycza zakres przedmiotowy rozpoznania danej sprawy (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 kwietnia 2010, sygn. akt VI ACa 1195/09). W tej sytuacji podnoszenie w toku postępowania sądowego, już po wniesieniu odwołania, nowych zarzutów wobec decyzji jest niedopuszczalne. Termin na wniesienie odwołania (pozewu) jest bowiem określony ustawowo, stąd zarzuty niepodniesione w odwołaniu nie mogą zostać później skutecznie zgłoszone. W konsekwencji, zdaniem Sądu odwoławczego, uwzględnienie przez Sąd Okręgowy okoliczności niewskazanych w odwołaniu było niedopuszczalne, gdyż stanowiło orzekanie ponad żądanie powoda.” Innymi słowy rozpoznając zasadność odwołania, Sąd kierował się zarzutami zawartymi w Odwołaniu powoda.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 1 u.o.k.i.k. zakazane są porozumienia, **których celem** lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności **na ustalaniu, bezpośrednio lub pośrednio, cen** i innych warunków zakupu lub sprzedaży towarów.

Przedmiotem wertykalnych porozumień cenowych zawieranych między przedsiębiorcami działającymi na różnych szczeblach obrotu gospodarczego jest cena odsprzedaży (resale price) danego towaru przez dystrybutora. Do uzgodnienia cenowego może dojść zarówno poprzez ustalenie cen minimalnych lub sztywnych, jak i maksymalnych.

Antykonkurencyjny wymiar porozumień może przejawiać się poprzez z góry założony antykonkurencyjny cel lub rzeczywisty antykonkurencyjny skutek. **Cel i skutek nie muszą występować łącznie**, przesłanki mają charakter alternatywny. Antykonkurencyjny cel porozumienia istnieje obiektywnie, niezależnie od subiektywnego przekonania jego uczestników o celu, który przyświecał przystąpieniu do porozumienia. Cel porozumienia należy wywodzić nie tylko z literalnego brzmienia umowy lub innego dokumentu, ale z całokształtu okoliczności towarzyszących zawarciu i wykonywaniu porozumienia (A. Jurkowska, Porozumienia kooperacyjne, s. 91). Antykonkurencyjny cel „nie musi wynikać ze wszelkich postanowień porozumienia. Wystarczającym jest, iż zawierać będzie tylko poszczególne klauzule zmierzające do ograniczenia lub eliminacji konkurencji (...)” (K. Kohutek, w: Kohutek, Sieradzka, OKiKU. Komentarz, s. 252). [Komentarz do art. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Legalis zaczerpnięty z: Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, red. prof. dr hab. Tadeusz Skoczny, wyd. 2 z 2014 r.].

Z kolei jak wynika z orzecznictwa „Pionowe porozumienia, których przedmiotem jest ustalenie sztywnej ceny odsprzedaży uważane są generalnie za porozumienia, których celem jest ograniczenie konkurencji.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 16 grudnia 2015 r. VI ACa 1799/14). Ponadto „Pojęcie antykonkurencyjnego celu porozumienia dotyczącego ustalania cen jest pojęciem obiektywnym, istotne jest zatem, **czy cel porozumienia wynika jednoznacznie z jego treści**, bez znaczenia są natomiast subiektywne zamiary stron czy motywacje ich działania. Sama treść porozumienia, które uprawnia jednego przedsiębiorcę do ustalenia cen sprzedaży towaru

stosowanych przez innego przedsiębiorcę, wskazuje na wybitnie antykonkurencyjny cel porozumienia.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 27 marca 2015 r. VI ACa 526/14).

Zagrożenie dla konkurencji musi być realne, aby uznać je za naruszenie konkurencji, przy czym nie ma znaczenia, czy postanowienia niedozwolonego porozumienia zostały wprowadzone w życie, istotne jest bowiem, czy istniała szansa na ich realizację w każdej chwili przez strony porozumienia.

W tym miejscu należy również wskazać, że w świetle art. 4 pkt 5 u.o.k.i.k. przez porozumienia rozumie się umowy zawierane między przedsiębiorcami, między związkami przedsiębiorców oraz między przedsiębiorcami i ich związkami albo niektóre postanowienia tych umów, uzgodnienia dokonane w jakiegokolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców lub ich związki, uchwały lub inne akty związków przedsiębiorców lub ich organów statutowych.

W rozpoznawanej sprawie ujawnione na krajowym rynku sprzedaży hurtowej drzwi porozumienie miało formę pisemną dwustronnych umów handlowych zawartych przez (...) jako producenta drzwi, w tym drzwi antywłamaniowych z przedsiębiorcami będącymi dystrybutorami jego produktów, czyli formę identycznych porozumień pionowych na linii producent – dystrybutorzy, które składają się w jedno porozumienie ograniczające konkurencję. Niniejsze porozumienie jako, że wiązało przedsiębiorców na różnych szczeblach obrotu miało więc charakter porozumienia wertykalnego.

Umowy handlowe stanowią bezpośrednie dowody zawarcia przez (...) oraz pozostałych przedsiębiorców, w tym powódkę, zakazanego porozumienia cenowego polegającego na ustaleniu cen odsprzedaży wyrobów producenta nakierowanego na ograniczenie konkurencji wewnątrzmarkowej. Jednym z zobowiązań (...) było zawiadamianie partnera o fakcie zmiany cen poprzez przesyłanie na jego adres za pomocą poczty lub fax-u nowego cennika, który będzie obowiązywać począwszy od daty określonej w cenniku, nie wcześniej jednak niż 14 dni od daty wysłania zawiadomienia. Ponadto jednym z podstawowych uprawnień (...) było ustalanie obowiązujących cen wyrobów oraz prawo określania w uzgodnieniu z partnerem górnego pułapu cen za usługi montażowe wyrobów. Umowa określała również podstawowe obowiązki partnera między innymi, że będzie realizował politykę handlową dotyczącą wyrobów zgodnie ze wskazaniami (...). Umowy zostały zawarte na czas nieokreślony z tym, że w przypadku naruszenia przez partnera jakichkolwiek postanowień umowy, (...) miała prawo do rozwiązania umowy w trybie natychmiastowym. Do umów handlowych zostały sporządzone załączniki, w jednym z nich znalazło się stwierdzenie „Partner będzie ściśle przestrzegał ustalonych przez spółkę cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych”. Ponadto w części załączników znalazł się dodatkowy zapis iż Partner zobowiązał się do ścisłego przestrzegania ustalonych przez spółkę cen zgodnie z aktualnym cennikiem spółki. Partner zobowiązał się również do sprzedaży drzwi oraz wykonywania usług polegających na instalowaniu (montażu) sprzedawanych drzwi, za którą to usługę partner ma prawo pobierać dodatkową opłatę od klienta. Sprzedaż drzwi odbiorcy ostatecznemu mogła być realizowana wyłącznie wraz z usługą montażu dokonaną zgodnie z przewidzianą przez spółkę technologią.

Obiektywnym celem uzgodnionego porozumienia było zatem ograniczenie konkurencji wewnątrzmarkowej dystrybutorów poprzez zagwarantowanie utrzymania co najmniej minimalnego, a nawet jednolitego poziomu cen na wyroby producenta. Na skutek zawartego porozumienia (...) posiadała pewność co do wysokości cen odsprzedaży jej wyrobów przez partnerów odbiorcom końcowym, co jak wynika z wyjaśnień złożonych w toku postępowania było też jej zamiarem tj. zapobieganie sprzedaży jej wyrobów po cenach nie odpowiadających jakości tych towarów.

Z kolei partnerzy handlowi podpisując umowy zawierające omawiane zapisy, rezygnowali ze swobody ustalania stosowanych przez siebie cen, gdyż nie mogli sprzedawać wyrobów (...) po cenach innych niż wynikające z cennika. Oznacza to, iż została im ograniczona możliwość swobodnego ustalania cen sprzedawanych przez siebie wyrobów oraz zdolność do bezpośredniego kształtowania w relacji z nabywcą, cen sprzedawanych przez siebie produktów. Zawarte porozumienie uniemożliwiło tym przedsiębiorcom nieograniczone reagowanie na zaistniałą sytuację na rynku, dostosowywania stosowanych przez siebie cen w zależności od posunięć cenowych konkurentów.

Postanowienia umów dystrybucyjnych obligowały do stosowania polityki handlowej producenta, a w przypadku nie podporządkowania im, wprowadzały możliwość natychmiastowego wypowiedzenia umowy. W szczególności

więc groźba takiego radykalnego posunięcia i zerwania współpracy stanowi o przymuszeniu dystrybutorów do wypełniania polityki cenowej producenta i narzucania im warunków cenowych na wyroby tego producenta, co zostało wprost przyznane przez część dystrybutorów w pismach kierowanych do Prezesa UOKiK w toku postępowania administracyjnego.

Od samej (...) zależało, czy skorzysta z przewidzianych dla niej uprawnień umownych i będzie w ten sposób dyscyplinowała dystrybutorów, a tym samym realizowała cel porozumienia, zatem porozumienie należało uznać za takie, które miało realne szanse na jego zrealizowanie. Jednakże nawet, gdyby (...) nie realizowała swoich to porozumienie istniało i realnie zagrażało konkurencji. Trzeba bowiem przy tym zaznaczyć, że dystrybutorzy podpisując umowę z producentem wyrazili zgodę na stosowanie cen w wysokości zaproponowanej przez (...). Stając się stronami danego porozumienia mogli przypuszczać, że określone warunki porozumienia będą obowiązywały pozostałych dystrybutorów. Posiadali jedynie dowolność w ustalaniu z konsumentem ceny montażu drzwi. Poprzez takie zachowanie doszło do ograniczenia partnerom swobody decyzyjnej w zakresie ustalania cen sprzedaży drzwi (...), co jest porozumieniem polegającym na ustalaniu cen sprzedaży towarów o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Odnosząc się do twierdzeń podniesionych w odwołaniu, iż powódka nie stosowała się do cennika (...), ponieważ ceny drzwi przez nią sprzedawanych różniły się od tych w cenniku, to przede wszystkim, jak wyżej wyjaśniono fakt niestosowania się do postanowień przez część dystrybutorów, w tym powódkę nie przesądzał o braku istnienia porozumienia. Ponadto z dokumentów dołączonych do odwołania wynika (k.50-56 akt sąd.), że powódka sprzedawała drzwi (...) w różnych cenach, ale ich minimalna wysokość nie przekraczała tych ustalonych przez (...) czyli cen minimalnych, a to już świadczy o realizowaniu porozumienia. Innymi słowy ceny różniły się między sobą wzwyż, czyli jedni konsumenci nabywali je taniej, inni drożej, ale nikt poniżej minimum określonego przez (...), zatem pomiędzy dystrybutorami nie istniała niepewność co do tego, czy któryś będzie sprzedawał drzwi poniżej konkretnego minimum.

Ponadto nawet, gdyby przyjąć, że powódka samodzielnie ustalała ceny, to uczestniczyła w porozumieniu w sposób bierny, ponieważ nie zdystansowała się publicznie wobec treści postanowień umowy, ani nie złożyła oświadczenia wobec (...), że nie będzie stosować się do zakwestionowanych przez pozwanego postanowień umowy. Tymczasem Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z 7 stycznia 2004 r. w sprawie C-204/00 P wyraził pogląd, że jeżeli przedsiębiorstwo milcząco popiera inicjatywę, która ze względu na swój antykonkurencyjny charakter jest niezgodna z prawem, nie dystansując się publicznie od jej treści lub nie zawiadamiając o niej organów administracyjnych, to skutecznie zachęca do kontynuowania naruszeń i utrudnia jego wykrycie. Ten współudział stanowi bierny sposób uczestnictwa w naruszeniu, tym samym może on być podstawą uznania odpowiedzialności tego przedsiębiorstwa. Co więcej, okoliczność, że przedsiębiorstwo nie stosuje w praktyce uzgodnień zapadłych podczas spotkania, które miało cel niezgodny z zasadami konkurencji, nie może zwolnić go od odpowiedzialności za udział w kartelu, chyba że zdystansowało się ono publicznie od uzgodnień zapadłych w ramach kartelu.

Z kolei Sąd Najwyższy w wyroku z 22 maja 2014 r. (sygn. akt III SK 50/13, LEX nr 1493240), stwierdził, że „(...) mimo iż przedsiębiorca w stanie faktycznym tej sprawy nie wypowiedział formalnie umowy, stanowiącej podstawę porozumienia, to jednak wyraźnie zdystansował się do niej, powszechnie udostępniając informacje o cenach w swoim magazynie, a zawierane przez niego umowy z kontrahentami nie miały tajnego charakteru.”

Reasumując, zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie lub ograniczenie konkurencji, a zatem niekoniecznym jest wystąpienie skutku stosowania niedozwolonej praktyki w postaci ograniczenia bądź wyłączenia konkurencji. Ujawniona zatem na krajowym rynku hurtowej sprzedaży drzwi praktyka polegająca na zawarciu przez (...) i jej dystrybutorów niedozwolonego porozumienia poprzez ustalenie przez (...) oraz dystrybutorów cen odsprzedaży wyrobów tego producenta stanowi ograniczające konkurencję naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 u.o.k.i.k. Dane porozumienie cenowe należało zatem zakwalifikować jako jedno z „najcięższych” rodzajów porozumień, które nie podlega wyłączeniu spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję.

Prezes UOKiK prawidłowo przyjął zaniechanie tej praktyki z dniem 11 grudnia 2007 roku, wobec podpisania przez strony aneksów do umów.

Oceniając zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd przyjął, że zasadnym było wymierzenie powódce kary pieniężnej.

Przepis art. 106 ust. 1 pkt 1 u.o.k.i.k. stanowi, iż Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 6 tej ustawy, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 7 i 8.

Jeśli chodzi o rzeczywiste wymierzenie kary przez Prezesa UOKiK, Sąd stanął na stanowisku, iż pomimo, że przepis art. 106 ust. 1 pkt 1 u.o.k.i.k. przewiduje jedynie fakultatywne nałożenie kary, to w okolicznościach niniejszej sprawy jest ono konieczne wobec charakteru, wagi oraz czasu trwania naruszenia przez powódkę przepisów ustawy, które to naruszenie należy określić jako poważne.

Zgodnie z art. 111 u.o.k.i.k. przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108 u.o.k.i.k., należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Sąd miał zatem na uwadze, że zawarcie porozumienia, którego przedmiotem było ustalenie cen odsprzedaży wyrobów (...) przez jej partnerów handlowych jest zaliczane do jednych z najcięższych naruszeń reguł konkurencji, zwłaszcza wobec ich szkodliwości. Oceniane porozumienie choć było wykonywane jedynie przez część partnerów (...), to z uwagi na uprawnienie tej ostatniej do natychmiastowego rozwiązania umowy, mogło być w każdym momencie wprowadzone w życie i respektowane. Porozumienie zawarte przez przedsiębiorców na różnych szczeblach obrotu mogło zatem prowadzić do ujednolicenia cen stosowanych przez dystrybutorów, co z kolei powoduje wzrost cen w stosunku do cen określanych w razie swobodnej konkurencji dystrybutorów. W takiej sytuacji brak konkurencji wewnątrzmarkowej jest odczuwalny przez indywidualnych konsumentów kupujących towary po wyższej cenie.

Należało jednak uwzględnić, że drzwi antywłamaniowe, nie są towarami pierwszej potrzeby, rynek sprzedaży hurtowej drzwi, w tym drzwi antywłamaniowych jest rynkiem konkurencyjnym i nie istnieją szczególne bariery uniemożliwiające wejście na ten rynek.

Sąd wziął również pod uwagę, że porozumienie trwało długo, bo ponad 3 lata, jednakże na korzyść powódki przemawiał fakt, iż zaniechała stosowania porozumienia (11 grudnia 2007 roku) przed wszczęciem postępowania antymonopolowego (6 czerwca 2008 roku), aczkolwiek w trakcie prowadzenia postępowania wyjaśniającego.

Jako okoliczność łagodzącą na korzyść powódki uwzględniono, że nie była ona inicjatorem porozumienia, a chcąc prowadzić sprzedaż drzwi (...) musiała podpisać umowę, w której znajdowały się postanowienia ograniczające konkurencję. Powódka mogła nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z (...) świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem, albowiem obowiązek przestrzegania prawa na profesjonalnych uczestnikach rynku, którzy powinni przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W tej sytuacji należało przyjąć, że do naruszenia przepisów ustawy doszło nieumyślnie. Wobec zaś braku informacji na temat dotychczasowej karalności powoda, Sąd przyjął, że powódka dopuściła się naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów po raz pierwszy.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na powódkę kary pieniężnej w wysokości 10 498 zł (słownie: dziesięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt osiem złotych), stanowiącej ok. (...) % obrotu w wysokości (...) **(tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 5 do decyzji).**

Zdaniem Sądu orzeczona w stosunku do powódki kara jest karą odpowiednią do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, która spełni w szczególności swoją funkcję represyjną i prewencyjną, zapobiegając podobnym naruszeniom w przyszłości. Kara w ww. wysokości stanowi sankcję o odpowiednim stopniu dolegliwości, proporcjonalnym do wagi naruszenia przepisów ustawy, nie mniejszym niż to niezbędne dla osiągnięcia zamierzonego celu nałożonej kary.

Sąd tym samym nie podzielił zarzutów powódki, iż w treści uzasadnienia decyzji brak jest zindywidualizowanych okoliczności uzasadniających wymierzenie kary w takiej a nie innej wysokości. Trzeba bowiem podkreślić, że na stronie 64 uzasadnienia w pkt 46 znajduje się wyjaśnienie które okoliczności miały wpływ na wymierzenie powódce kary w wysokości 10 498,00 zł. Na marginesie należy zaważyć, że ustawodawca przyznał Prezesowi UOKiK pewien luz decyzyjny w zakresie wysokości wymierzanych kar, określając górny pułap kary oraz okoliczności, które należy uwzględnić przy jej wymierzaniu. Zatem strona chcąc w sposób skuteczny podważyć ustalenia, co do wysokości kary, powinna wykazać przekroczenie granic uznania administracyjnego, a tym samym zupełną dowolność w ustaleniu wysokości kary. W rozpoznawanej sprawie powódka takich okoliczności nie wykazała.

Mając na uwadze wszystkie przytoczone argumenty, Sąd oddalił odwołanie powódki na podstawie art. 479^{31a} § 1 k.p.c. wobec braku podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na oddalenie odwołania w całości, powódkę należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niej na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu. Na powyższe koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w wysokości 360,00 zł (przed Sądem I instancji w sprawie o sygn. akt XVII AmA 105/10) ustalone na podstawie § 14 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490 z zm.) oraz 720,00 zł (przed Sądem I instancji w sprawie o sygn. akt XVII AmA 78/22) ustalone w oparciu § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych razem 1.080,00 zł.

Z kolei na podstawie o § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej ustala się w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych za czynności radców prawnych określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 i 2400 oraz z 2018 r. poz. 138), nie mniej niż 60 zł. Zgodnie z § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w stawki minimalne wynoszą w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Warszawie - sądem ochrony konkurencji i konsumentów w sprawach z zakresu ochrony konkurencji - 720 zł.

W związku z powyższym, Sąd przyznał radcy prawnemu P. W. tytułem wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora Spółki (...) kwotę 1 800,00 zł na którą złożyło się:

- a) 720,00 zł - przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie (§ 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia z 22 października 2015 r.),
- b) 360,00 zł - przed Sądem Najwyższym w przedmiocie zażalenia na wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie (§ 10 ust. 4 pkt 3 Rozporządzenia z 22 października 2015 r.),
- c) 720,00 zł - przed Sądem I instancji w sprawie AmA 78/22 (§ 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia z 22 października 2015 r.).

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

a) (...)

b) (...)

c) (...)

Sędzia SO Anna Maria Kowalik